

Книгата на Даниил — Двадесет и седма

Още един таен сън

Jeff Pippenger

2023-12-22

Вторият сън на Навуходоносор отбелязва „времето на края“, когато две категории поклонници са призвани да дойдат и да изследват „умножаването на знанието“, което бе разпечатано през 1798 година. Тогава Даниил е назован и Валтасасар, като по този начин се посочва, че той е Божият заветен народ, защото промяната на името пророчески бележи заветно отношение. Навуходоносор призна, че Даниил притежаваше присъствието на Светия Дух и въз основа на предишния си опит с Даниил смяташе, че „никаква тайна“ не би затруднила Даниил; но тайната на този сън действително затрудни Даниил.

О, Валтасасаре, началнико на вълхвите, понеже зная, че духът на светите богове е в теб и никаква тайна не те затруднява, кажи ми виденията на съня ми, който видях, и тълкуването му. Такива бяха виденията на главата ми на постелята ми: видях, и ето, дърво сред земята, и височината му беше голяма. Дървото растеше и се закрепяваше, и височината му достигаше до небето, и то се виждаше до края на цялата земя. Листата му бяха красиви и плодът му — изобилен, и в него имаше храна за всички; полските зверове имаха сянка под него, и небесните птици живееха по клоните му, и всяка плът се хранеше от него. Видях във виденията на главата си на постелята си, и ето, един страж и един светия слезе от небето. Той извика силно и каза така: Отсечете дървото и отсечете клоните му, отърсете листата му и разпръснете плода му; нека зверовете се махнат изпод него и птиците — от клоните му. Но пънът на корените му оставете в земята, при това с обръч от желязо и мед, сред нежната полска трева; и нека се мокри от небесната роса, и нека делът му бъде със зверовете в земната трева. Нека сърцето му се промени от човешко и нека му се даде сърце на звяр; и нека седем времена преминат над него. Това е определено с постановление на стражите и изисквано според словото на светиите, за да познаят живеещите, че Всевишният владее над царството на човеците и го дава на когото пожелае, и поставя над него и най-низшия от човеците. Този сън видях аз, цар Навуходоносор. А ти, о, Валтасасаре, обясни тълкуването му, понеже всичките мъдреци на царството ми не са способни да ми явят тълкуването; но ти си способен, защото духът на светите богове е в теб. Тогава Даниил, чието име беше Валтасасар, остана смаян за един час, и мислите му го смущаваха. Царят проговори и каза: Валтасасаре, нека сънят и тълкуването му да не те смущават. Валтасасар отговори и каза: Господарю мой, нека сънят бъде за онези, които те мразят, и тълкуването му — за враговете ти. Даниил 4:9–19.

Даниил е „смушен“ от съня и тълкуването, защото разбира как Навуходоносор би могъл да се оскърби от тълкуването; но щом Навуходоносор го насърчава да говори, Даниил отправя към Навуходоносор предупреждение за предстоящ съд. Предупреждението за предстоящия съд е символ на предупреждението на първия ангел, който дойде във времето на края, през

1798 година.

Тогава Даниил, чието име беше Валтасасар, остана смаян за един час, и мислите му го смущаваха. Царят проговори и каза: Валтасасаре, нека сънят или тълкуването му да не те смущават. Валтасасар отговори и каза: Господарю мой, дано сънят бъде за онези, които те мразят, и тълкуването му — за твоите неприятели. Даниил 4:19.

Даниил беше „смаян за един час“. „Часът“ е една от петте появи на думата „час“ в книгата на Даниил и тя не се среща никъде другаде в Стария завет. Тук той представлява периода от време, през който Даниил, представящ „мъдрите“, които разбират увеличаването на знанието, се подготвя да даде предупреждението на първия ангел, което възвестява откриването на следствения съд на 22 октомври 1844 г. Тълкуването на съня от Даниил включва не само обявяването на предстоящ съд, но и призив към Навуходоносор да престане да греши, представящ вечното благовестие на първия ангел. „Часът“ би бил пророчески разположен във времето на края, през 1798 г., когато първият ангел навлезе в историята. Първият ангел навлезе в историята през 1798 г., при завършека на „седемте времена“ на Божието възмездие, доведено върху северното царство, започнало през 723 г. пр. Хр.

Защото това са дни на въздаяние, за да се изпълни всичко, което е писано. Но горко на непразните и на кърмачките в онези дни! защото ще има голяма скръб по земята и гняв върху този народ. И ще паднат от острието на меча, и ще бъдат отведени в плен между всички народи; и Йерусалим ще бъде тъпкан от езичниците, докле се изпълнят времената на езичниците. Лука 21:22–24.

Навуходоносор трябваше да живее със сърце на звяр през периода на Божието възмездие, което бе докарано върху северното царство на Израил, защото Навуходоносор беше царят на север. Лука определя същия този период като „времена“ („времената на езичниците“), в множествено число, когато посочва крайния момент на потъпкването на Йерусалим.

И ще паднат от острието на меча и ще бъдат отведени в плен между всички народи; и Ерусалим ще бъде тъпкан от езичниците, докато се изпълнят времената на езичниците. Лука 21:24.

В книгата Откровение времето, през което езичниците потъпкваха светилището и войнството, беше просто определено като хиляда двеста и шестдесет години, защото просто се подчертаваше периодът на папското гонение.

А дворът, който е вън от храма, остави вън и не го измервай; защото е даден на езичниците; и те ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца. И ще дам сила на двамата Си свидетели, и те ще пророкуват хиляда двеста и шестдесет дни, облечени във вретища. Откровение 11:2, 3.

Предупредителната вест, дадена от Даниил на Навуходоносор, представлява предупреждението за предстоящия съд. Идването на тази предупредителна вест е символично поставено в 1798 година, когато първият ангел дойде, за да предупреди за

приближаващия изследователен съд. Предсказаният съд над Навуходоносор настъпи при втората употреба на думата „час“ в четвърта глава.

Всичко това дойде върху цар Навуходоносор. В края на дванадесет месеца той се разхождаше в двореца на вавилонското царство. Царят проговори и каза: Не е ли това великият Вавилон, който аз построих за дом на царството с мощта на силата си и за слава на величието си? Докато думата още беше в устата на царя, от небето падна глас, който казваше: На тебе се говори, царю Навуходоносоре: царството се отне от тебе. И ще те изгонят от хората, и обиталището ти ще бъде с полските зверове; ще те накарат да ядеш трева като воловете, и седем времена ще преминат над тебе, докато не познаеш, че Всевишният владее над човешкото царство и го дава комуто пожелае. В същия час това се изпълни над Навуходоносор; и той беше изгонен от хората, и ядеше трева като воловете, и тялото му се мокреше от небесната роса, докато космите му пораснаха като орлови пера, а ноктите му — като птичи нокти. Даниил 4:28–33.

Съдът, който бе предсказан, дойде в самия „час“, когато Навуходоносор надмени сърцето си с гордост. Изследователният съд, който бе предсказан, настъпи, когато започна „часът“ на Божия изследователен съд.

„Часът“ на Божия съд на 22 октомври 1844 г. бе породил две категории поклонници, представени като „мъдрите“ и „нечестивите“ в дванадесета глава на книгата Даниил, и които също бяха представени като „разумни“ или „неразумни“ в притчата за десетте девици, и които също бяха представени като онези, които се оправдават чрез вяра във втора глава на книгата Авакум, противопоставени на онези, които проявяваха същия характер, какъвто имаше Навуходоносор в „часа“, когато дойде неговият съд.

Ето, душата му, която се възгордява, не е права в него; а праведният ще живее чрез вярата си. Авакум 2:4.

Двата класа във всяка от трите линии се проявиха, когато „часът“ на Неговия съд настъпи на 22 октомври 1844 г., което представлява „часът“ на съда на Навуходоносор. 1798 г. беше заключението на „първото“ негодувание от „седем времена“, когато папството престана да преуспява, защото му беше нанесена смъртоносна рана.

И царят ще върши според волята си; и ще се възвеличи, и ще се въздигне над всеки бог, и ще говори чудни неща против Бога на боговете, и ще благоуспява, докато се извърши негодуванието; защото определеното ще се изпълни. Даниил 11:36.

1844 г. беше краят на „последното“ негодувание:

И рече: Ето, ще ти известя какво ще бъде в последния край на негодуванието; защото в определеното време ще бъде краят. Даниил 8:19.

Първата употреба на думата „час“ в четвърта глава на Даниил представлява 1798 година; която беше краят на „първото“ от Божието негодувание за „седемте времена“ против северното царство Израил; идването на вестта на първия ангел във времето на края; и краят на Навуходоносорите „седем времена“ при „края на дните“.

Втората употреба на думата „час“ в четвъртата глава на Даниил представлява 1844 година, която беше краят на „последното“ негодувание на „седемте времена“ против южното царство Юда. Тя беше също и настъпването на следствения съд и личния съд над Навуходоносор.

Първа глава определя историята на тристепенния процес на изпитване и отбелязва изпълномощаването на вестта на първия ангел на 11 август 1840 г. Четвърта глава представя пристигането на вестта на първия ангел във времето на края през 1798 г. и следва да бъде наложена върху първа глава. Четвърта глава подчертава вестта на първия ангел и нейното предупреждение за приближаващия съд и отбелязва 22 октомври 1844 г. и пристигането на вестта на третия ангел.

Заедно те представят началото не само на адвентизма, но и на Съединените щати. Глави първа до трета разглеждат също и историята в края на адвентизма и края на Съединените щати. Пета глава и свидетелството на Валтасар също се съгласуват с тези първи три глави.

Първа глава, съгласувана с четвърта глава, представя движението на първия ангел и историята, когато книгата на Даниил бе разпечатана в края на времето през 1798 година. Вестта, която тогава бе разпечатана, е символизирана чрез видението за река Улай, което представя увеличаването на познанието, съдържащо се в седма, осма и девета глава на Даниил.

В третата година от царуването на цар Валтасар ми се яви видение, на мен, Даниил, след онова, което ми се яви отначало. И видях във видение; и стана, когато гледах, че бях в Суса, в двореца, който е в областта Елам; и видях във видение, че бях при река Улай. Даниил 8:1, 2.

Глави първа до трета, съотнесени към пета глава, представят движението на третия ангел и историята, когато книгата на Даниил бе разпечатана през 1989 година. Вестта, която тогава бе разпечатана, е символизирана чрез видението за река Хидекел, което представя увеличаването на познанието, съдържащо се в десета, единадесета и дванадесета глава.

А на двадесет и четвъртия ден от първия месец, когато бях край голямата река, която е Хидекел. Даниил 10:4.

Ще продължим разглеждането на линията на Навуходоносор и Валтасар в следващата статия.

„Налице е нужда от много по-задълбочено изучаване на Божието слово. Особено на книгите Даниил и Откровение трябва да се отдаде внимание както никога досега в историята на нашето дело. В някои направления може да имаме по-малко да казваме относно римската власт и папството, но трябва да насочим вниманието към онова, което пророците и апостолите са писали под вдъхновението на Божия Дух. Светият Дух е устроил нещата така, както в даването на пророчеството, така и в изобразените събития, за да научи, че човешкият деятел трябва да остане извън полезрението, скрит в Христос, а Господ Бог небесен и Неговият закон да бъдат възвеличени.“

„Прочетете книгата на Даниил. Проследете, точка по точка, историята на царствата, представени там. Вижте държавници, съвети, могъщи армии и вижте как Бог действаше, за да смири човешката гордост и да повали в праха човешката слава. Единствено Бог е представен като велик. Във видението на пророка Той се вижда как събаря един могъщ владетел и въздига друг. Той е разкрит като Монарх на вселената, Който предстои да установи Своето вечно царство — Стариият по дни, живият Бог, Източникът на всяка мъдрост, Владетелят на настоящето, Разкривателят на бъдещето. Прочетете и разберете колко беден, колко немошен, колко кратковечен, колко заблуждаващ се, колко виновен е човекът, когато издига душата си към суетата.“

„Светият Дух чрез Исаия ни насочва към Бога, живия Бог, като главен предмет на внимание — към Бога, както е разкрит в Христос. „Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще се нарече Чуден, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира“ [Исаия 9:6].“

„Светлината, която Даниил получи непосредствено от Бога, бе дадена особено за тези последни дни. Виденията, които той видя край бреговете на Улай и Хидекел, великите реки на Сенаар, сега са в процес на изпълнение и всички предсказани събития скоро ще се сбъднат.

„Разгледайте обстоятелствата на юдейския народ, когато бяха дадени пророчествата на Даниил. Израилтяните бяха в плен, храмът им бе разрушен, а храмовото им служение — прекратено. Тяхната религия се бе съсредоточила в церемониите на жертвената система. Те бяха направили външните форми всичко важно, докато бяха изгубили духа на истинското поклонение. Техните служби бяха покварени от преданията и практиките на езичеството и при извършването на жертвените обреди те не гледаха отвъд сянката към същността. Те не разпознаваха Христос, истинската жертва за греховете на хората. Господ действа, за да въведе народа в плен и да прекрати службите в храма, за да не станат външните церемонии пълната съвкупност на тяхната религия. Техните принципи и практики трябваше да бъдат очистени от езичеството. Ритуалното служение бе преустановено, за да бъде възродено сърдечното служение. Външната слава бе отнета, за да се открие духовното.“ Manuscript Releases, том 16, 333, 334.